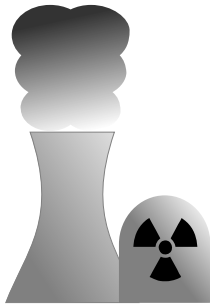

Ydinvoiman talouskupla on puhjennut

Atomivoimaa on tuettu massiivisesti viimeiset 60 vuotta

Ydinvoiman piti olla ikuista, edullista ja puhdasta sähköntuotantoa. 1950-luvulla atomisähkön kerrottiin olevan niin halpaa, että sen kustannuksia ei kannattanut edes laskea. Kun tuotantokuluja kuitenkin ryhdyttiin laskemaan, viimeistään 1980-luvulla havaittiin, että ydinsähkö on kannattavaa vain valtioiden tukemana. Yhdysvalloissa ja Isossa-Britanniassa myönnetään jo avoimesti, että uraanivoima tarvitsee subventioita.

Fissiosähkön tukeminen on ollut alusta lähtien massiivista tutkimustuesta ja uraaninlouhinnan avustuksista onnettomuus- ja ydinjättekustannusten subventioihin. Tukea ei ole vain se, mikä maksetaan suoraanvaltioiden budjeteista, vaan myös ne atomilaitoksien kustannukset, joita yhtiöiden ei tarvitse maksaa esimerkiksi verohelpotusten, valtioiden lainatakuiden tai onnettomuusvastuiden rajaamisen vuoksi.

Suomessa on käytössä aivan poikkeuksellinen energia-alan tukimuoto, joka kohdistuu pääasiassa ydinvoimaan. Osakkaat voivat ostaa sähköä omistamastaan ns. mankala-yhtiöstä omakustannushintaan.

Yhdysvalloissa on laskettu ydinvoiman tueksi jopa 200 prosenttia markkinasähkön hinnasta. Tässä teoksessa esitetään karkea laskelma Suomen ydinvoiman tuista. Kyseessä on ensimmäinen arvio atomivoiman subventioista maassamme.

Nermes, Maarit. Avustetut atomimyllyt. Ydinvoima valtioiden erityisessä suojeluksessa. Nomerta Kustannus. Turku 2017. ISBN 978-952-7018-09-5.

”Amerikkalaisten laskelmien mukaan Yhdysvalloissa käytettiin uraanin rikastamiseen vuosittain 17 miljardia kilowattituntia sähköenergiaa. Laurila ei voinut olla siunailematta, että se on kolme kertaa koko Suomen sähkönkulutus. Sähköenergia tuotettiin kivihillivoimaloissa, joiden keskimääräinen tuotantokustannushinta oli kolme senttiä kilowattitunnilta. Näin laskettuna U235:n hinnaksi tuli 15 dollaria grammalta [noin 44 \$/g 2016 dollareissa]. Näin suureen energiakustannukseen ei ollut varaa muilla kuin suurilla ydinasevaltioilla, jota pystyivät häivyttämään kustannukset varustelubudjetteihin.”

Akateemikko Erkki Laurila 1956.

Kirjan kirjoittaja Maarit Nermes on tutkiva toimittaja. Koulutukseltaan hän on kemiantekniikan diplomi-insinööri ja digitaalisen median luonnontieteiden kandidaatti.

Nomerta Kustannus Oy, PL 219, 20101 Turku–Åbo.

info@nomerta.net, www.nomerta.net

Nomertan nettikauppa: <https://nomerta.mycashflow.fi/>.